

[Kirkeministeren.]

Grunde, som han tidligere udførligt har udviklet i sin Erklæring til Ministeriet vedrørende Spørgsmaalet om de kvindelige Præster i Almindelighed, ikke ser sig i Stand til at foretage Ordination af Frk. Vermehren.

Der er hermed opstaaet en lignende Situation med Hensyn til Frk. Vermehren som den, der tidligere er indtruffet med Hensyn til Frk. Johanne Andersen, efter at Biskoppen over Lolland-Falsters Stift havde udtalt ikke at kunne ordinere Frk. Andersen, dog med den Forskel, at i Tilfældet paa Falster drejer det sig om en Valgmenighed, der altsaa sammen med sin udvalgte Præst, Frk. Johanne Andersen, efter det nu forelagte Lovforslags Bestemmelser vil kunne løse Stiftsbaand til en anden Biskop, der eventuelt vil være villig til at præstevie hende, hvorimod der i Frk. Vermehrens Tilfælde hverken findes nogen Sogne- eller Valgmenighed, som kunde løse Stiftsbaand, men derimod Fængselsmyndigheden, der lønner hende, og saa Fangerne som Genstand for hendes Sjølesørgervirksomhed. Loven vil altsaa ikke kunne benyttes i Frk. Vermehrens Tilfælde, medmindre der gøres en Tilføjelse til Forslaget. En saadan Tilføjelse er det min Agt at foreslaa i Udvalget, gaaende ud paa, at Kirkeministeren i de Tilfælde, hvor det drejer sig om Præster ved Institutioner som Fængsels- og Hospitalsvæsen o. lign., bemyndiges til efter derom fremsat Begæring fra vedkommende Institutions Bestyrelse eller Ledelse eventuelt ved at udvirke en kongelig Resolution at foranledige Tilsynet med de paagældende Præsters Embedsvirksomhed overført til en anden Biskop end Stiftets, saa det herefter tilfalder denne anden Biskop at ordinere Præsten og meddele Kollats.

Jeg takker endnu engang for Modtagelsen af dette Forslag. Jeg er rede til at tale med Udvalget om alle de Spørgsmaal, som er rejst, og som maatte blive rejst.

Bodil Koch: Jeg synes i og for sig ikke, der er nogen Grund til at tage en lang Diskussion om Emnet i Dag, naar vi alligevel skal have Sagen i Udvalg. De ærede Ordførere ligger saa nær op ad hinanden, at det maa være muligt at finde en Vej frem. Men jeg kunde have Lyst til at sige et Par Ord i Anledning af det, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen sagde, og som jeg fandt uhyre klogt og rammende. Jeg vilde ønske, det kunde blive trykt i „Kristeligt Dagblad“, og at Bladets Læsere saa vilde lade være med at blive forargede, men bruge det som Anled-

ning til Eftertanke, hvad det i høj Grad var egnet til.

Naar jeg i min Omtale af § 7 har brugt Udtrykket „gejstlig tilsynsførende“ i Stedet for, at Kirkeministeren i givet Tilfælde skulde kunne vælge en tilsynsførende Biskop, var det netop, fordi jeg i Tanken saa den Situation for mig, at samtlige Biskopper sagde nej, de vilde ikke fungere, og hvad skulde man saa gøre. Nu synes jeg i og for sig, det var ganske morsomt at stifte Bekendtskab med de Schmalkaldiske Artiklers Syn, for efter min Mening er den lutherske Kirke, den danske Kirke, saa levende og dynamisk, at vi maa arbejde mod den Overbetoning af Embedet, som vi er inde paa.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen harcellerede over vor Interesse for Biskoppernes Samvittighed. Ja, Folkekirken er ogsaa en borgerlig Institution, men for en, der kalder sig kristen, er Kirken noget mere end det, det, der sker i og med og under Kirkens Funktioner ogsaa noget andet; paa samme Maade som Mennesket baade er Kød og Aand, er Kirken baade en borgerlig Institution og noget andet. Jeg tror, at selv om Livet bliver besværligere ved det, er det alligevel en god Ting, at vi fastholder, saa vidt vi kan, Omsorgen for den enkeltes Samvittighed. Men jeg indrømmer til Gengæld, at det sved, da det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen talte om Arbejdsmandens Samvittighedsfrihed, for der er i Sandhed noget om, at vi laver større Arrangementer for dem, jo højere vi kommer op.

Jeg finder ikke, der er nogen Grund til at komme ind paa de andre Ordførertaler, det synes jeg, vi kan vente med, til Forslaget kommer i Udvalg. Talen om, at man eventuelt kunde nøjes med en kongelig Anordning, har saadan set en Del Fornuft for sig. Jeg tror nu, nærværende Lovforslag vil klare Forholdene til mange Sider, ganske specielt ogsaa ved den højtærede Kirkeministers overordentlig tiltrængte Forslag om, at ogsaa Frk. Vermehren kommer ind under Lovens Rammer.

Erik Appel: Jeg kan ikke deltage i de høje Lovsangstøner over dette Forslag, som har lydt. Jeg tror bestemt ikke, man skal anse det for at være en Videreførelse af den frisdede kirkelige Lovgivning i vort Land. Hvis man gør det, tror jeg, man overvurderer Bispeembedets Betydning.

Jeg vil ogsaa over for det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen hævde, at der fra Nørre Ørslev Valgmenighed aldrig har fore-